

Інноваційна стратегія передбачає реалізацію таких цілей:

- ефективний розподіл і перерозподіл в міру необхідності інноваційного потенціалу вишу між траєкторіями інноваційного розвитку;
- забезпечення конкурентоспроможності вишу на основі підвищення якості науково - освітньої діяльності та рівня інноваційного розвитку;
- оптимізація співвідношення чисельності науково-педагогічних кадрів до величини витрат на інноваційну діяльність;
- активна адаптація вишу до зміни об'єктивних і суб'єктивних факторів.

Головне в інноваційній стратегії – розробка альтернативних версій розвитку майбутнього вишу, при цьому вибір мети повинен бути адекватним типом обраної стратегії.

А. В. Колісников

ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ ЯК ЗАПОРУКА ЯКІСНОЇ ОСВІТИ

Мотивація – це вид управлінської діяльності, який забезпечує процес спонукання особи до дієвості, спрямованої на досягнення особистих цілей чи цілей організації.

Студент повинен відчувати інтерес, до нового відмінного від раніш побаченого чи почутого, але він активізується також при усвідомленні нових можливостей. Зміна середовища чи відкриті нові можливості можуть бути пов'язані з чимось, що знаходиться всередині людини, або виникає в середині людини, завдяки уяві, пам'яті і мисленню.

Навчальна мотивація складається з оцінки студентами різних аспектів навчального процесу, його змісту, форм, способів організації стосовно до їх особистих індивідуальних потреб і цілей, які можуть збігатися або не збігатися з цілями навчання.

До визначення домінуючої мотивації діяльності доцільно також підійти і з позиції особливостей інтелектуально-емоційно-вольової сфери самої особи як суб'єкта. Відповідно вищі духовні потреби людини можуть бути подані як потреби (мотиви) морального, інтелектуально-пізнавального і естетичного планів. Ці мотиви співвідносяться із задоволенням духовних запитів, потреб людини, з якими нерозривно пов'язані такі спонуки.

До складу тем правових дисциплін входять правила, норми, які закріплені у різного виду нормативних актах. У свою чергу нормативні акти знаходяться у тісному зв'язку з суспільними відносинами. Суспільством, на різних етапах його розвитку, диктуються нові правила для людини. Це знаходить своє відображення у нормотворчості. Органи державної влади підбудовують, з позиції інтересів держави та суспільства, обов'язкові норми, які складають зміст любого нормативного акту.

Як правило, інтерес у студентів виникає при розгляді окремих тем. Звичайно це пов'язано з суспільним життям особистості, а особливо з її

приватними інтересами, які охороняються державою. Інтерес тут розглядається як самостійна можливість здійснити або захистити своє природне право.

М. В. Корінь

НАВЧАЛЬНО-ВИРОБНИЧІ ІННОВАЦІЙНІ КЛАСТЕРИ ЯК ОСНОВА ПІДГОТОВКИ СПЕЦІАЛІСТІВ НОВОЇ ГЕНЕРАЦІЇ

Сучасна воєнно-політична та економічна ситуація в Україні вказує на те, що для подолання тривалого кризового стану в економіці та переходу до стійкого економічного зростання необхідним є, в першу чергу, формування якісно нової культури українського суспільства.

Культурний підхід переносить вирішення даної проблеми в сферу освіти, пріоритетом якої є виховання у кожної людини внутрішнього переконання про необхідність добровільного дотримання стратегії стійкого зростання. Це визначає значимість системи вищої освіти в подоланні кризових явищ: підготовка спеціалістів нової генерації з високим рівнем загальної та професійної культури, глобальним мисленням та високим рівнем свідомості, здатних практично виконувати ідеї коеволюції природи та суспільства – інженерів-інтелектів.

Про необхідність формування соціально та особистісних якостей випускників – спеціалістів нової генерації декларується і в ряді програмних документів таких, як Закон України «Про вищу освіту». Однак, незважаючи на це, і ідеологія, і зміст освітнього процесу та системи виховання у вишах не цілком відповідають потребам сучасного суспільства та вимогам гуманістичної концепції його розвитку. Для формування класу випускників інженерів-інтелектів необхідною є перебудова всієї системи освітнього процесу будь-якого вишу.

Одним з найефективніших напрямів забезпечення перебудови діючої наразі системи вищої освіти є проведення кластеризації освітньої системи, що передбачала б формування навчально-виробничих інноваційних кластерів. В структурному відношенні такого роду кластери мають виступати у вигляді багаторівневих структур і включати, окрім безпосередньо закладів вищої та професійної освіти, ще й виробничі підприємства, які мають складати виробничу основу кластеру. Саме такого роду кластерний механізм взаємодії системи вищої освіти та виробництва дозволить забезпечити безперервне зростання особисто-професійних компетенцій як випускників вузів, так і працівників виробничих підприємств.